

[Aksel Larsen.]

Købet tilhørende et af de store Partier her og med selve Partiformanden som Medunderskriver, der stiller en Forespørgsel til Ministeren, maatte have et alvorligt Materiale at bygge denne Forespørgsel paa.

Nu hører jeg til min Forbavselse, at man intet andet har at bygge denne Forespørgsel paa end dels det ærede Medlem Hr. Pürschels forud kendte heftige Sympati for General Francos sorte Marokkanere og dels en Række Bladmeddelelser i „B. T.“ og „Berlingske Tidende“, som man skulde forsværge, at konservative Medlemmer af dette høje Ting kunde fæste Lid til selv. Men naar det Materiale, man disker op med, er saa fattigt, som det er, er der selvfølgelig ikke stort andet for Tinget at gøre end at beskæftige sig med det, og jeg kan ikke undlade at benytte Lejligheden til at kigge lidt nærmere paa det.

Jeg maa bede Tinget og Offentligheden om Undskyldning, fordi jeg ikke gør dette omhyggeligt nok. Jeg mener ikke dermed, at Materialet er saa forfærdelig meget værd, men det fortjener en virkelig omhyggelig og gennemgribende Undersøgelse med Resultatet fremlagt for Offentligheden, saa denne kan se, hvad det er for et Komediespil, der drives. Det har min Tid desværre ikke tilladt mig at iværksætte, og jeg kan derfor kun komme med nogle, maaske mere spredte Bemærkninger om det, der er faldet mig i Hænderne, og om de Ting, jeg ved.

Forespørgselen selv er jo stillet uhyre forsigtigt. Der tales kun om en „Virksomhed for at skaffe Rekrutter til Folkefronten i Spanien“. Der tales ikke om Hvervning til fremmed Krigstjeneste. Det havde man dog ikke Dristighed til at sætte paa Tryk, men det ærede Medlem Hr. Pürschel har i sin Motivering for Forespørgselen dog ikke kunnet komme uden om at sige, at det er Hvervning, og fremlægger nogle saakaldte Beviser herfor, som sikkert vilde indbringe ham Latter fra en hvilken som helst nogenlunde alvorlig Domstol i dette Land.

Jeg har i øvrigt til selve Forespørgselen det at bemærke, at man taler om at skaffe Rekrutter til „Folkefronten i Spanien“. Jeg ved ikke, hvad det er for et Begreb at anvende overhovedet i denne Forespørgsel. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Pürschel og hans Meningsfæller anser Folkefronten i Spanien for at være en Statsinstitution, men hvis det virkelig skulde være Tilfældet, vil jeg oplyse, at der i Spanien findes en fuldt lovlig parlamentarisk Regering med sit parlamentariske Flertal i aldeles udmærket Orden, og jeg

tænker, det er denne Regering, der er ment med Udtrykket „Folkefronten i Spanien“.

Det er betegnende, at man bruger denne Udtryksmaade, det er betegnende, fordi man fra konservativt Hold i dette Land overhovedet ikke vil anerkende og ikke ønsker at nævne offentligt, at der findes en lovlig Regering i Spanien, og at det er det ærede Medlem Hr. Pürschels Meningsfæller, der har gjort Oprør imod denne Regering.

Dernæst til det ærede Medlem Hr. Pürschels Bevisførelse, som indskrænkede sig dels til Henvisning til en Række Avisartikler, fortrinsvis fra „B. T.“ og „Berlingske Aftenavis“, og dels til mystiske Antydninger om et hemmelighedsfuldt og betydningsfuldt Brev, som vi nok skulde høre nærmere om. Ja, jeg skal ikke i Detailler gennemgaa disse Bladmeddelelser, men indskrænke mig til at sige, at enhver, som overhovedet er begavet med Evne til normal fornuftig Tænkning, kan sige sig selv, at disse Bladmeddelelser er Digt og Opspind. I den Henseende er det karakteristisk, at der i en af de første Meddelelser, som kom frem, en Meddelelse i „Berlingske Aftenavis“, der byggede paa dette udmærkede Sandhedsvidne i K. U., som man hævder er blevet hvervet til Spanien, stod noget om, at Statsbanernes Rejsebureau, naar man solgte Billetter til Paris, spurgte Folk, om de skulde til Spanien. Enhver kan sige sig selv, at et saa latterligt Spørgsmaal stilles ikke paa Statsbanernes Rejsebureau, og enhver vederhæftig Journalist, der vilde undersøge det, vilde blive overbevist om, at det passer ikke. I „Berlingske Aftenavis“, dette udmærkede Blad, som det ærede Medlem Hr. Pürschel henviste til, stod der en detailleret Beskrivelse af, hvorledes Afrejsen fandt Sted med „A. P. Bernstorff“ fra Esbjerg; ja, „Berlingske Tidende“s Medarbejder havde personlig været om Bord og talt med dem, der rejste, og var derpaa gaaet i Land fra Skibet i Esbjerg Søndag Eftermiddag paa et Tidspunkt, hvor Skibet laa i Dunkerque! Saadanne Folk, der er saa vel orienterede, at de sidder i en privat Stue og digter en Historie, men ikke engang kan finde paa at slaa op i Statsbanernes Rejseliste og se, hvornaar „A. P. Bernstorff“ sejler fra Esbjerg, skulde det ærede Medlem Hr. Pürschel forskaane Tinget for at faa serveret som Sandhedsvidner.

Jeg tilføjer i øvrigt, at det skulde interessere mig — jeg vil ikke stille Krav om det — at faa Oplysning om, hvilke Undersøgelser Politiet har foranstaltet i Anledning af disse Bladmeddelelser, og hvorledes